

Gazeta Krakowska

ORGAN KW POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Rok IV. Kraków, sobota 26, niedziela 27 stycznia 1952 r. Nr 23 (1031)

Komunikat

Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego o wykonaniu w roku 1951 Narodowego Planu Gospodarczego

Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego ogłosiła komunikaty o wykonaniu NPG za r. 1951 w trzech kwartałach 1951. PKPG ogłasza obecnie komunikat o wykonaniu NPG w całym r. 1951 i w związku z tym nie ogłasza odrębnego komunikatu o wykonaniu planu w IV kwartale.

Rok 1951 stanowił okres znacznych osiągnięć w realizacji zadań Planu 6-letniego, zwłaszcza w dziedzinie przemysłu i budownictwa. Jednocześnie jednak wystąpiły trudności w realizacji Planu, wynikające przede wszystkim z nienadania rolnictwa za potrzebami związanymi z szybkim tempem socjalistycznego uprzemysłowienia.

Według tymczasowych danych wykonanie Narodowego Planu Gospodarczego w r. 1951 kształtuje się następująco:

I. Produkcja przemysłowa		Procent wykonania w porównaniu z r. 1950	
Plan produkcji przemysłu socjalistycznego na rok 1951 wg. wartości w cenach niezmiennych został wykonany w 100,8 proc., a wartość produkcji przemysłowej wzrosła o 24,4 proc. W porównaniu z rokiem 1950, plan produkcji przemysłu wielkiego i średniego został wykonany w 101,6 proc., a wartość produkcji tego przemysłu wzrosła o 21,2 proc. w porównaniu z r. 1950. Wartość produkcji przemysłu wielkiego i średniego osiągnęła poziom około 270 proc. w porównaniu z r. 1938. Przekroczenie zadań planu produkcji przemysłowej na r. 1951, poważnie zwiększone w porównaniu z Planem 6-letnim, oznacza osiągnięcie wartości produkcji przemysłowej o 13 proc. węższej niż ustalały zadania Planu 6-letniego na rok 1951.	aparatura rozdzielcza i zabezpieczeniowa wysokiego napięcia	104	232
Wykonanie planu produkcji przez przedsiębiorstwa przemysłowe, podległe poszczególnym ministerstwom przedstawia się następująco:	aparatura rozdzielcza i zabezpieczeniowa niskiego napięcia	110	207
Ministerstwo Górnicztwa	elektrody węglowe	101	138
Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego	soda kaustyczna	100	110
Ministerstwo Przemysłu Chemicznego	superiomasyna	101	152
Ministerstwo Przemysłu Lekkiego	barwniki	109	115
Ministerstwo Przemysłu Rolnego i Spożywczego	penicylina	154	266
Ministerstwo Przemysłu Drobniego i Rzemiosła	garbniki syntetyczne	108	174
przedsiębiorstwa przemysłowe Ministerstwa Handlu Wewnętrznego	przedzia sztuczne	101	111
przedsiębiorstwa przemysłowe Ministerstwa Leśnictwa	jedwabiu	101	111
przedsiębiorstwa przemysłowe Ministerstwa Kolei	włókno cięte	106	137
przedsiębiorstwa przemysłowe Ministerstwa Transportu Drogowego i Lotniczego	celuloza	100	115
przedsiębiorstwa przemysłowe Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego	papier	100	115
przedsiębiorstwa przemysłowe Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli	tkaniny bawełniane	101	107
przedsiębiorstwa przemysłowe Ministerstwa Oświaty	tkaniny wełniane	102	109
przedsiębiorstwa przemysłowe Ministerstwa Zdrowia	tkaniny jedwabne	101	115
W wykonaniu planu produkcji ważniejszych artykułów przemysłowych przedstawia się następująco:	skóry twarde	109	115
węgiel kamienny	skóry miękkie	111	131
koks	obuwie skórzane	110	141
przerób ropy naftowej	meble	109	131
sól kamienna	zapalki	100	107
energia elektryczna	szkło okienne	103	104
rudy żelaza	porcelana stołowa	108	123
rudy cynku surowe	porcelana elektrotech.	102	126
dynk	papierys	106	118
samochody ciężarowe	nydlo	100	104
maszyny i narzędzia rolnicze w tonażu	cykielki wszelkie	119	140
maszyny i urządzenia dla przemysłu chemicznego	wino	117	149
maszyny wirujące	masło	107	143
kalafior słaboprądowe	mąka pszenna	122	149
	mąka żytnia	102	107

W wyniku wzrostu wydajności pracy i zmniejszenia norm zużycia surowców, materiałów pomocniczych i paliwa uzyskano w r. 1951 dalsze poważne obniżenie kosztów własnych. Koszty własne w cenach porównywalnych w zakresie ministerstw przemysłowych obniżone zostały łącznie o około 4,6 proc. w porównaniu z r. 1950. Plan obniżki kosztów własnych nie został jednak w całości wykonany, głównie wskutek niewykonania w pełni zadań w dziedzinie obniżenia zużycia materiałowego.

II. Wprowadzenie nowej techniki do przemysłu

Rok 1951 stanowił okres poważnych osiągnięć w dziedzinie wprowadzania nowej techniki do przemysłu a zwłaszcza w zakresie podjęcia produkcji nowych wyrobów przemysłowych, opano-

Minister spraw zagranicznych ZSRR Andrzej Wyszyński opuścił stolicę Polski Ludowej

WARSZAWA
W nocy na 25 bm. opuścił Warszawę, udając się do Moskwy przewodniczący delegacji ZSRR na VI sesję ONZ minister spraw zagranicznych Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich Andrzej Wyszyński z małżonką. Ministrowi Wyszyńskiemu towarzyszyli: sekretarz generalny ministerstwa spraw zagranicznych ZSRR — B. F. PODCEROB i dyrektor gabinetu ministra — I. I. LOBANOW.

Na ozdobionym polskim i radzieckimi flagami dworcu w Warszawie ministra Wyszyńskiego żegnał: prezes Rady Ministrów — J. CYRANKIEWICZ, wicepremier — A. ZAWADZKI, minister obrony narodowej Marszałek Polski — K. ROKOSSOWSKI, minister spraw zagranicznych — ST. SKRZESZEWSKI, podsekretarz stanu w Prezydium Rady Ministrów — J. BERMAN, sekretarz KC PZPR — F. MAZUR i E. OCHAB oraz przedstawiciele Rady Narodowej m. st. Warszawy.

Na dworcu obecni byli: chargé d'affaires ZSRR w Polsce — D. I. ZAIRIN i attaché wojskowy — generał I. K. KAZAK w otoczeniu członków ambasady. Obecni byli także przedstawiciele dyplomatycznych państw zaprzyjaźnionych.

Liczenie przybyli przedstawiciele ludności warszawskiej zgotowali opuszczającemu Warszawę ministrowi Wyszyńskiemu burzliwą owację.

Do granicy polsko-radzieckiej ministrowi Wyszyńskiemu towarzyszyli: minister pełnomocny w ministerstwie spraw zagranicznych — M. Wierna i dyrektor protokołu dyplomatycznego MSZ — E. Bartol.

Tłumnie przybyli na dworzec mieszkańcy stolicy, aby pożegnać odjeżdżającego do Moskwy ministra spraw zagranicznych ZSRR — Andrzeja Wyszyńskiego.

Gdy przybywa minister Wyszyński w towarzystwie premiera Cyrankiewicza — wybuch entuzjazmu. Minister Wyszyński serdecznie pozdrawia lud stolicy. W odpowiedzi padają okrzyki: „Niech żyje nieugięty bohater i pokój — minister Andrzej Wyszyński!”, „Niech żyje wielki Związek Radziecki — ostoja pokoju i wolności narodów!”

Zrywają się wciąż nowe okrzyki na cześć wielkiego przyjaciela narodu polskiego, Chorażego Pokoju — Józefa Stalina, na cześć Prezydenta R. P. — Bolesława Bieruta.

„STA-LIN—BIE-RUT—PO-KOJ!” — skanduje z mocą lud stolicy.

Minister Wyszyński żegna się serdecznie z przedstawicielami władz Polski Ludowej, z

członkami ambasady ZSRR i przedstawicielami placówek dyplomatycznych państw zaprzyjaźnionych. Gdy przy nieustannym wiewach zgromadzonych tłumów, minister Wyszyński wsiada do pociągu — rozbrzmiewa melodia Międzynarodówki!

Słowa pełni towarzyszą odjazdowi pociągu, który wiezie powracającego do stolicy pociąg — Moskwy rzecznika wielkiej sprawy, dla której zwycięstwa ofiarne pracują nieugięte walczą miliony ludzi na całym świecie.

Życzą narodowi polskiemu dalszych sukcesów

w walce o zbudowanie nowego życia

Przemówienie ministra Wyszyńskiego

wygłoszone w dniu przyjazdu do Warszawy

Drodzy towarzysze, przyjaciele!

Witam was serdecznie i życzę narodowi polskiemu, młodej Polsce Ludowej coraz to nowych sukcesów w walce o zbudowanie nowego życia, w walce o pokój i wolność podległym wojennym.

Kapitałiści różnych krajów zjednoczyli się obecnie w zacieklej nienawiści i walce przeciwko krajom demokracji, przeciwko Związkowi Radzieckiemu, przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej, przeciwko innym republikom ludowo-demokratycznym. Stoją oni wszystkie środki, żeby przetrwać w głąb naszych krajów oddziały swoich dywersantów i terrorystów, licząc na to, że otworzą sobie drogę dla realizacji swych agresywnych planów.

Do tego nigdy nie dojdzie, towarzysze!

Towarzysz STALIN powiedział, że siły pokoju są potężniejsze niż siły wojny, że jeśli narody świata ujmą sprawę walki o pokój w swoje ręce —

Wiemy, że wówczas zdołamy zapobiec wojnie i nikt nie będzie przeszkadzał nam kroczyć naprzód coraz dalej i dalej drogą budownictwa socjalizmu, w marszu naprzód — do komunizmu.

Niech żyje nasza wieczysta przyjaźń — narodu radzieckiego z narodem polskim, ze wszystkimi innymi miłującymi pokój narodami!

Niech żyje nasz sojusz z pokój przeciwko wojnie!

Niech żyje młoda Polska!

Niech żyje Prezydent młodej Rzeczypospolitej Polskiej, Towarzysz Bierut!

Niech żyje Rząd Polski z premierem Cyrankiewiczem na czele!

Niech żyje Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, klasa robotnicza, chłopstwo, wszyscy ludzie pracy w Polsce, cały naród polski, wierni, nieugięty bohaterki nasz przyjaciel we wspólnej walce o wspólne szczęście!

Prezydent RP B. Bierut przyjął ministra spraw zagranicznych ZSRR Andrzeja Wyszyńskiego

WARSZAWA
W dniu 24 bm. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Bolesław Bierut przyjął na audiencji ministra spraw zagranicznych Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich Andrzeja Wyszyńskiego.

Premier Józef Cyrankiewicz przyjął ministra spraw zagranicznych ZSRR Andrzeja Wyszyńskiego

WARSZAWA
Prezes Rady Ministrów Józef Cyrankiewicz przyjął w dniu 24 bm. ministra spraw zagranicznych Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich Andrzeja Wyszyńskiego.

Minister spraw zagr. ZSRR Andrzej Wyszyński złożył wizytę ministrowi spraw zagranicznych Stanisławowi Skrzyszewskiemu

WARSZAWA
W dniu 24 bm. minister spraw zagranicznych Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich Andrzej Wyszyński złożył wizytę ministrowi spraw zagranicznych Stanisławowi Skrzyszewskiemu.

Przemówienie premiera Cyrankiewicza podczas powitania min. Wyszyńskiego

Towarzysze i Obywatele! Lud stolicy Polski Ludowej — Warszawy gorącym sercem wita dziś jednego z najbardziej płomiennych bohaterów o pokój, towarzysza ministra Wyszyńskiego.

Mocne, pełne, jakże słusznych oskarżeń przeciwko ludobójczemu imperializmowi, słowa towarzysza Wyszyńskiego z trybuny Organizacji Narodów Zjednoczonych, głęboko zapadają w serca narodu polskiego, który przeżył grozę faszystowskiego najazdu, który wyzwolony został z jarmuza hitlerowskiego przez bohaterką Armię Radziecką. Słowa towarzysza Wyszyńskiego, demaskujące drażliwe oblicze imperialistów, odzwierciedlają pokojową politykę Związku Radzieckiego, znajdują coraz większe echo wśród narodów miłujących pokój, wśród narodów kolonialnych, walczących o swoje wyzwolenie i pomagających szeregi żołnierzy i oficerów w całym świecie.

Naród polski wie co to jest imperializm.

Naród polski w swoim budownictwie socjalizmu, w swej walce o pokój wytycza wszystkie siły, aby zmocnić światowy obóz pokoju i aby tym mocniej zagwarantować swoją własny rozwój, swoją własną niepodległość, swoją własną przyszłość.

Towarzysz minister Wyszyński, nasz drogi gość — może być przekonany, że jego wizyta jeszcze bardziej zmocni serdeczne więzy przyjaźni między narodem polskim i narodem Związku Radzieckiego. Im bardziej jasrawe są knowania wojenne imperialistów, im bardziej bezcelne są próby odrodzenia Wehrmachtu, — tym mocniej i tym jeszcze bardziej świadomie, wykorzystując wszystkie możliwości, wszystkie zdolności narodu polskiego, walczmy będziemy o pokój, tworząc i budując siłę naszej ojczyzny i zwiększając wkład w siłę wspólnego wielkiego obozu pokoju.

Depesze w 3 rocznicę podpisania traktatu o przyjaźni, współpracy i wzajemnej pomocy między Rzeczypospolitą Polską a Rumuńską Republiką Ludową

BUKARESZT
Z okazji 3 rocznicy podpisania traktatu o przyjaźni, współpracy i wzajemnej pomocy między Rzeczypospolitą Polską a Rumuńską Republiką Ludową mam zaszczyt przesłać w imieniu Rządu Rzeczypospolitej i moim własnym najserdeczniejsze pozdrowienia i życzenia dla rządu i narodu rumuńskiego oraz dla Was osobiście.

Tworząc i braterska współpraca naszych narodów w budowie fundamentów socjalizmu umacnia potęgę światowego obozu pokoju, któremu przewodzi potężny Związek Radziecki i Choraży Pokoju Wielki Stalin. O niewzruszoną opokę siły i zwartości tego obozu rozbił się zbrodnicze zakusy imperialistów, dążących do panowania nad światem. Życzymy w dniu dzisiejszej rocznicy narodowi rumuńskiemu dalszych wspaniałych sukcesów na drodze postępu i pokoju.

JOZEF CYRANKIEWICZ

TOWARZYSZKA ANNA PAURER WICEPREZES RADY MINISTRÓW I MINISTER SPRAW ZAGRANICZNYCH RUMUŃSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ

BUKARESZT
Z okazji 3 rocznicy podpisania traktatu o przyjaźni, współpracy i wzajemnej pomocy między Rzeczypospolitą Polską a Rumuńską Republiką Ludową proszę przyjąć me najserdeczniejsze pozdrowienia i życzenia.

Stosunki nowego typu łączące Polskę i Rumunię, wyrazem których jest nasz traktat, służą sprawie postępu i rozkwitu naszych narodów kroczących ku socjalizmowi — służą umocnieniu światowego obozu pokoju, któremu przewodzi Wielki Związek Radziecki. Braterskie te stosunki będziemy nieustannie rozwijać i zacieśniać.

STANISŁAW SKRZESZEWSKI

Minister Wyszyński przyjął delegację Polskiego Komitetu Obronców Pokoju

WARSZAWA
Minister spraw zagranicznych ZSRR A. J. Wyszyński przyjął podczas swego pobytu w Warszawie dnia 24 stycznia br. delegację Polskiego Komitetu Obronców Pokoju w składzie: wiceprzewodniczący PKOP: prof. Leopold Infeld, Stefan Ignar, Jerzy Putrament oraz — Zofia Wasilkowska, prof. Edward Warchałowski, Wojciech Kętrzyński, Wiktor Kłosiwicz, Stanisław Nowocień.

Wiceprzewodniczący PKOP prof. Infeld powitał ministra Wyszyńskiego, oświadczając, że polska opinia publiczna z niesłabnącym zainteresowaniem śledziła przebieg VI sesji ONZ. Neród polski gorąco popiera wysiłki delegacji radzieckiej z ministrem Wyszyńskim na czele, zmirującą do w zabezpieczenia pokoju i zdemaskowania podżegaczy wojennych.

Minister Wyszyński serdecznie podziękował członkom PKOP i za swojej strony podkreślił ogromną rolę, jaką odgrywa komitety obronców pokoju we wszystkich krajach.

Sesja ONZ odbywająca się w Paryżu — powiedział on — wykazała jak wielkie sukcesy osiągnął ruch w obronie pokoju.

Dzieląc się wrażeniami z VI Sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ, minister Wyszyński opowiedział, że jak wielkim zainteresowaniem publicznym obca na sali postępie, jak również szerokie koła społeczeństwa śledziły walkę o pokój w ONZ. Wśród ważnych

Jak wiadomo, blok angloamerykański wybrał t. zw. „komitet akcji zbiorowych”. Komitet ten przygotował program mający rzekomo na celu obronę pokoju, lecz w istocie rzeczy program ten ma służyć do przygotowania nowej wojny. Wntosek bloku angloamerykańskiego przewidywał, że każdy członek ONZ ma być zobowiązany do oddania swych sił zbrojnych do dyspozycji ONZ, ścisłej mówiąc — do dyspozycji Amerykanów.

Wyniki głosowania w tej sprawie są niezwykle znamienne. Polowa krajów Ameryki Łeńskiej i kraje arabskie wypowiedziały się za rezolucją amerykańską, ale dopiero po wniesieniu do niej bardzo istotnych poprawek. W rezultacie z amerykańskiej rezolucji skreślone zostały punkty eprobujące sprawozdanie „komitetu akcji zbiorowych” i zobowiązujące członków ONZ do postawienia swych sił zbrojnych do dyspozycji ONZ.

W zakończeniu minister Wyszyński życzył Polakom Komitetowi Obronców Pokoju dalszych sukcesów w jego dotychczasowej pracy.

Prof. Infeld podziękował ministrowi Wyszyńskiemu za jego serdeczne życzenia. Obroncy pokoju w Polsce — powiedział on — będą nadal ze wszystkich sił walczyć o utrzymanie pokoju.

Na marginesie kilku wyjaśnień

O roli krytyki prasowej w usuwaniu niedociągnięć organizacji gospodarczych

Krytyka w ogóle, zaś krytyka prasowa w szczególności, przy uwzględnieniu jej obecnych zadań i zasług...

Znaczenie krytyki prasowej dla rozwoju naszej ekonomiki nie zawsze niektórzy ze skrytykowanych jasno rozumieją...

Nasz artykuł z dnia 15 XI ub. r. pt. „O wyższy poziom dyscypliny pracy...” w części przykładowej zwracał uwagę na wypadki łamania dyscypliny pracy...

Z tych trzech przytoczonych w artykule przykładów tylko pierwszy znalazł należytą odzwierciedlenie w postaci pisma...

Dobrze znano ten jego drobny krok, na stopę — kajdaniarski krok. Dwadzieścia parę lat przemierzał miasto tym krokiem...

Był rozumem i sumieniem mas w swoim mieście — na to się wszyscy zebrani zgodzili. Ale kiedy spróbował przeniknąć...

— Kiedy to całkiem proste, dlaczego? Serce miało — serce dla każdego, dla każdej naszej sprawy...

— Mnie się wydaje, towarzysze, że do tego się najwięcej przyczyniła jego odwaga. Za młodo czy pod starość, nieczego się nie bał...

— Nie, odważnych mieliśmy wielu, ale Olejniczaka? Tu co innego jest. Mnie się zdaje, że jakaś czystość, jakaś wiciele, wyższość moralna...

— Tak, Franek umiał kochać... Nienawidził do wroga — mówił mi Olejniczaka? Tu co innego jest. Mnie się zdaje, że jakaś czystość...

— Tak, Franek umiał kochać... Nienawidził do wroga — mówił mi Olejniczaka? Tu co innego jest. Mnie się zdaje, że jakaś czystość...

— Tak, Franek umiał kochać... Nienawidził do wroga — mówił mi Olejniczaka? Tu co innego jest. Mnie się zdaje, że jakaś czystość...

dobnie zareagował towarzysze z KZWM na nasz artykuł krytyczny...

Sens właściwej reakcji na krytykę nie wyczerpuje się więc w samym tylko fakcie nadesłania odpowiedzi...

„Przyczyną tego nie było lekceważenie, czy opieszałość ze strony JPZB...

Cała dalsza treść pisma wyraźnie wskazuje na przyczynę obiektywną, jako na istotną przeszkodę w utrzymaniu właściwego tempa robót...

Dla przedstawienia należało wspomnieć o innych służnych odzewach na nasze krytyczne artykuły...

— Mnie się wydaje, towarzysze, że do tego się najwięcej przyczyniła jego odwaga. Za młodo czy pod starość, nieczego się nie bał...

— Nie, odważnych mieliśmy wielu, ale Olejniczaka? Tu co innego jest. Mnie się zdaje, że jakaś czystość, jakaś wiciele, wyższość moralna...

— Tak, Franek umiał kochać... Nienawidził do wroga — mówił mi Olejniczaka? Tu co innego jest. Mnie się zdaje, że jakaś czystość...

— Tak, Franek umiał kochać... Nienawidził do wroga — mówił mi Olejniczaka? Tu co innego jest. Mnie się zdaje, że jakaś czystość...

— Tak, Franek umiał kochać... Nienawidził do wroga — mówił mi Olejniczaka? Tu co innego jest. Mnie się zdaje, że jakaś czystość...

— Tak, Franek umiał kochać... Nienawidził do wroga — mówił mi Olejniczaka? Tu co innego jest. Mnie się zdaje, że jakaś czystość...

naszej Partii jest szczerze obnażanie popełnianych błędów, że dźwignią rozwoju socjalistycznej ekonomiki jest krytyka...

„Nie jest ważne to, jak przeinacza wróg naszą krytykę i naszą rzeczywistość. Ważna jest sprawa naszego budownictwa socjalistycznego...

„Nie zaprzeczamy zupełnie ani prawa do zdrowej krytyki, ani też formy nazwowania rzeczy po imieniu...

Dotąd wszystko w porządku. To samo jednak pismo zawiera ustępy pozostające w logicznej sprzeczności z przytoczonym powyżej zdaniem. A oto jeden z nich:

„Gazeta Krakowska” jako organ KW Partii czytana jest niejednolotnie i przez ludzi szukających najmniejszej nawet okazji do szkalowania państwa demokracji ludowej...

A więc nie krytykujemy, troskliwie chowamy pod korec zwłaszcza co większe nasze osobiste, personalne błędy, bo jak się wróg o nich dowie, to dopóki będzie zamartwiał — taka nauka plynie ze wskazań zawartych w piśmie KPBZPC...

IX. Gospodarka komunalna i mieszkaniowa

W roku 1951 przeprowadzono szereg prac nad rozbudową urządzeń komunalnych. Długość sieci wodociągowej zwiększyła się o około 5 proc. w porównaniu z r. 1950...

X. Dochód narodowy

Według szacunkowych obliczeń dochód narodowy wzrósł w r. 1951 w cenach porównywalnych o około 12 proc. w porównaniu z rokiem 1950...

W Związku Radzieckim zdrowie człowieka pracy jest odczuciem szczególną troską. Wezwany górnik po powrocie na powierzchnię udają się do solarium gdzie korzystają z nasłonecznienia lampami „czerwonego światła”...

Jgor Newerly

Nasze dziedzictwo

Na pewnym zebraniu we Wrocławiu mówiono o „Wielkim dziedzictwie proletariatu i konkretnie — o programie akademickim czci NOWOTKI, FINDERA i FORMALSKIEJ”...

— Węgorowski? — spytał ze zdziwieniem przewodniczący Zarządu Miejskiego ZMP. — No jakże, nie wiecie? Metalowiec, gazetowowiec, zamordowany tutaj za sanacji...

Mimo zimy nieprzerwanie trwa budowa nowej cementowni w Rejowcu

Nowowytwarzana droga dojazdowa oraz boczna kolejowa bez przerwy napływają materiały na budowę cementowni w Rejowcu...

Największe następnie robót trwa przy budowie fundamentów pod piec rotacyjny, w których będzie wypalany cement...

Inżynierowie i technicy radzą nad ulepszeniem metod i stylu pracy

W dniu 23 bm. odbyło się posiedzenie Głównej Komisji Postępu Technicznego Naczelnej Organizacji Technicznej z udziałem dyr. dep. Techniki PKPG inż. Burszyna...

Posiedzenie zajął przewodniczący komisji prof. A. Zmarzyński stwierdzając, że trzeci rok Planu 6-letniego stawia przed całą inteligencją techniczną niezwykle ważne i trudne zadania...

Po wszechstronnym przedyskutowaniu planu technicznego na r. 1952, Główna Komisja Postępu Technicznego NOT ustaliła jako wytyczne dla wszystkich inżynierów i techników w Polsce szereg węzłowych zagadnień...

rodziny dla strajkujących, to się szło do Babci Słotwińskiej. Zginęła później w gestapo śmiercią męczennicą, z pierwszą grupą PPR. Przechodziła na różne sposoby, bo miała wszystkie adresy i jedną odpowiedź: „Nie powiem”...

Niewiele ponadto wiadano. I znów z luźnych wspomnień starszych towarzyszy zbiorowym wysiłkiem, zaczęto wydobywać życie, położone jak kamień węgielny pod światłą robotniczą na Kościuszkach...

— Mamy już poznali już jako wodowę po maszyniście, gdy wróciła z katorgi. Zajmowała się wówczas Czerwoną Pomocą, ale dalecegośmy ją tak uważali — tego nie da się powie dzieć w dwóch słowach...

— Kiedy to całkiem proste, dlaczego? Serce miało — serce dla każdego, dla każdej naszej sprawy, bez różnicy — wielka czy mała. Ja wam tylko taki przykład dam, że kiedy do niej wpadłem pierwszy raz ze składowi, to przez godzinę zdążyła mnie przepłukać o wszystko, nam karmić i przebrać...

— Tak, Franek umiał kochać... Nienawidził do wroga — mówił mi Olejniczaka? Tu co innego jest. Mnie się zdaje, że jakaś czystość, jakaś wiciele, wyższość moralna...

— Tak, Franek umiał kochać... Nienawidził do wroga — mówił mi Olejniczaka? Tu co innego jest. Mnie się zdaje, że jakaś czystość, jakaś wiciele, wyższość moralna...

— Tak, Franek umiał kochać... Nienawidził do wroga — mówił mi Olejniczaka? Tu co innego jest. Mnie się zdaje, że jakaś czystość, jakaś wiciele, wyższość moralna...

— Tak, Franek umiał kochać... Nienawidził do wroga — mówił mi Olejniczaka? Tu co innego jest. Mnie się zdaje, że jakaś czystość, jakaś wiciele, wyższość moralna...

ZMP-owcy Marszałkowskie Dzielnicy Mieszkaniowej realizują zobowiązania podjęte na dzień 1000 rocznicy powstania PPR. Brygada młodzieży Mieczysława Malinowskiego podejmując zobowiązanie na dzień 1000 rocznicy powstania PPR, zobowiązuje się podnieść wydajność pracy z 30% do 35% normy. W chwili obecnej brygada osiąga około 400% normy. Na zdjęciu: brygadziści Mieczysław Malinowski przy pracy

KOMUNIKAT P. K. P. G. o wykonaniu w roku 1951 Narodowego Planu Gospodarczego

(Dokończenie ze str. 2) tj. wzrosła o około 63 proc. w porównaniu z rokiem 1950. Zadania planu w zakresie liczby absolwentów nie zostały jednak w pełni wykonane...

W roku 1951 rozbudowana została sieć szpitali i innych instytucji ochrony zdrowia. Liczba łóżek w szpitalach zwiększyła się o 10 tys. i osiągnęła 110 tys. w porównaniu z rokiem 1950...

W dziedzinie opieki nad matką i dzieckiem zwiększona została liczba żłobków o 15 proc. w porównaniu z rokiem 1950, a liczba miejsc w tych żłobkach wzrosła o 23 proc. Liczba sezonowych żłobków wiejskich zwiększyła się w porównaniu z rokiem 1950 o 23 proc.

W r. 1951 nastąpił dalszy rozwój sieci bibliotek i punktów bibliotecznych. Liczba tomów w bibliotekach powszechnych wzrosła o 16 proc. w porównaniu z rokiem 1950, w tym na wsł o 17 proc.

Globalny nakład roczny książek i broszur osiągnął 108,8 mil. egzemplarzy. Liczba czynnych ktn miejskich wg stanu na koniec roku osiągnęła 714, tj. wzrosła o około 9 proc. Liczba stałych ktn wiejskich wzrosła według stanu na koniec roku o 76 proc. w porównaniu z rokiem 1950.

Liczba gromad radiofonizowanych wzrosła w r. 1951 o około 30 proc. w porównaniu z rokiem 1950.

Uczestnicy międzynarodowego spotkania b. więźniów faszystowskich w Oświęcimiu oddają hołd bohaterkiej Armii Radzieckiej

W siódmą rocznicę wyzwolenia przez żołnierzy Armii Radzieckiej obozu w Oświęcimiu, przybyli tam b. więźniowie — przedstawiciele 17 krajów Europy, zrzeszeni i niezrzeszeni w Międzynarodowej Federacji Bojowników Ruchu Oporu...

Uroczystość oświęcimską rozpoczęła się złożeniem hołdu bohaterkiej Armii Radzieckiej i niezrzeszeni w Międzynarodowej Federacji Bojowników Ruchu Oporu, ludzie różnych przekonań politycznych i wierzeń...

go Związku Oskar Faszynmu (VVN) Friedrich Beyling.

Podobna uroczystość odbyła się w Brzezinie, w miejscu, gdzie w tym roku jeszcze stanął pomnik dla uczczenia pamięci 4 milionów ludzi z różnych krajów Europy...

Wśród głębokiej ciszy rozlegały się głuche dźwięki werbla. Składają wieniec przed wodniczką FIR plk. Fr. Manches, stara matka bestialsko zamordowanej w Oświęcimiu przez faszystowskich ślepaczy członkini francuskiego ruchu oporu Danielle Casanova, wiceminister Ballick, sekretarz Rady Naczelnej ZBoWiD i sekretarz generalny niemieckiej...

Budowniczość
SOCJALISTYCZNEGO
MIASTA

KAUŁUCKI JAN, majster budowlany, odznaczony Brązowym Krzyżem Zasługi, jest wzorowym organizatorem. — Brygady robotce, pracujące pod jego kierunkiem wykonują od 220 do 370 proc. normy.

Przy ul. Marka odkryto basztę obronną z XIII w.

Cennemu zabytkowi grozi katastrofa

Przy ul. Marka, na odcinku między ul. Jana i Floriańską wznosi się dwupiętrowy budynek z kamienia, wyglądem swym przypominający mury obronne średniowiecznego Krakowa. Od strony ulicy budynek ten nie posiada okien, natomiast na wysokości I piętra spod odpadającego tynku wyłaniają się fragmenty muru. Najwyższa część budowli posiada nadbudowę ceglana i wianzowana, pochodzącą z okresu średniowiecza. Dokładniejsze badania pozwoliły na stwierdzenie, że ocieplać do dziś mury stanowią część baszty, która była rdzeniem całego kompleksu murów obronnych.

Przeprowadzane obecnie badania wykazały, że fundamenty odkrytej baszty były już w okresie XVI stulecia znacznie niszczone i że obecnie pod badanym obiektem wytworzyła się pustka o powierzchni kilku metrów kwadratowych wskutek osadzenia się gruntu.

Badania prowadzone przez Zakład Konserwacji Zabytków na Wydziale Architektury w Krakowie spowodowały wysunięcie hipotezy, że mamy do czynienia z budowlą średniowieczną, pochodzącą najprawdopodobniej z XIII wieku. Dalej sze badania, które będą prowadzone po odbudowie tynków i po usunięciu dzisiejszych lokatorów (oczywiście trzeba im przydzielić mieszkania zastępcze), pozwolą na dokładniejsze ustalenie okresu, z którego pochodzi budowla.

Fatalny stan obiektu (pustka pod fundamentami i spekanie muru) pogarsza jeszcze fakt, że w przyziemiu jego znajdują się magazyny, w których złożone towary obciążają dodatkowo fundament, wsiadający jakby w powietrze.

W baszcie znajdują się: pięknie profilowany, gotycki portal kamienicy, portal renesansowy oraz piękne obramienie okienne, kute w kamieniu. W całości zabytek ten stanowi w Krakowie relikwiec, gdyż jest on albo jednym z najstarszych, albo najstarszym budynkiem świeckim w naszym mieście.

Władze miasta, które będą prowadzone po odbudowie tynków i po usunięciu dzisiejszych lokatorów (oczywiście trzeba im przydzielić mieszkania zastępcze), pozwolą na dokładniejsze ustalenie okresu, z którego pochodzi budowla.

Władze miasta, które będą prowadzone po odbudowie tynków i po usunięciu dzisiejszych lokatorów (oczywiście trzeba im przydzielić mieszkania zastępcze), pozwolą na dokładniejsze ustalenie okresu, z którego pochodzi budowla.

Władze miasta, które będą prowadzone po odbudowie tynków i po usunięciu dzisiejszych lokatorów (oczywiście trzeba im przydzielić mieszkania zastępcze), pozwolą na dokładniejsze ustalenie okresu, z którego pochodzi budowla.

Władze miasta, które będą prowadzone po odbudowie tynków i po usunięciu dzisiejszych lokatorów (oczywiście trzeba im przydzielić mieszkania zastępcze), pozwolą na dokładniejsze ustalenie okresu, z którego pochodzi budowla.

Władze miasta, które będą prowadzone po odbudowie tynków i po usunięciu dzisiejszych lokatorów (oczywiście trzeba im przydzielić mieszkania zastępcze), pozwolą na dokładniejsze ustalenie okresu, z którego pochodzi budowla.

Władze miasta, które będą prowadzone po odbudowie tynków i po usunięciu dzisiejszych lokatorów (oczywiście trzeba im przydzielić mieszkania zastępcze), pozwolą na dokładniejsze ustalenie okresu, z którego pochodzi budowla.

Władze miasta, które będą prowadzone po odbudowie tynków i po usunięciu dzisiejszych lokatorów (oczywiście trzeba im przydzielić mieszkania zastępcze), pozwolą na dokładniejsze ustalenie okresu, z którego pochodzi budowla.

Władze miasta, które będą prowadzone po odbudowie tynków i po usunięciu dzisiejszych lokatorów (oczywiście trzeba im przydzielić mieszkania zastępcze), pozwolą na dokładniejsze ustalenie okresu, z którego pochodzi budowla.

Władze miasta, które będą prowadzone po odbudowie tynków i po usunięciu dzisiejszych lokatorów (oczywiście trzeba im przydzielić mieszkania zastępcze), pozwolą na dokładniejsze ustalenie okresu, z którego pochodzi budowla.

Władze miasta, które będą prowadzone po odbudowie tynków i po usunięciu dzisiejszych lokatorów (oczywiście trzeba im przydzielić mieszkania zastępcze), pozwolą na dokładniejsze ustalenie okresu, z którego pochodzi budowla.

Władze miasta, które będą prowadzone po odbudowie tynków i po usunięciu dzisiejszych lokatorów (oczywiście trzeba im przydzielić mieszkania zastępcze), pozwolą na dokładniejsze ustalenie okresu, z którego pochodzi budowla.

Władze miasta, które będą prowadzone po odbudowie tynków i po usunięciu dzisiejszych lokatorów (oczywiście trzeba im przydzielić mieszkania zastępcze), pozwolą na dokładniejsze ustalenie okresu, z którego pochodzi budowla.

Władze miasta, które będą prowadzone po odbudowie tynków i po usunięciu dzisiejszych lokatorów (oczywiście trzeba im przydzielić mieszkania zastępcze), pozwolą na dokładniejsze ustalenie okresu, z którego pochodzi budowla.

Władze miasta, które będą prowadzone po odbudowie tynków i po usunięciu dzisiejszych lokatorów (oczywiście trzeba im przydzielić mieszkania zastępcze), pozwolą na dokładniejsze ustalenie okresu, z którego pochodzi budowla.

Władze miasta, które będą prowadzone po odbudowie tynków i po usunięciu dzisiejszych lokatorów (oczywiście trzeba im przydzielić mieszkania zastępcze), pozwolą na dokładniejsze ustalenie okresu, z którego pochodzi budowla.

Władze miasta, które będą prowadzone po odbudowie tynków i po usunięciu dzisiejszych lokatorów (oczywiście trzeba im przydzielić mieszkania zastępcze), pozwolą na dokładniejsze ustalenie okresu, z którego pochodzi budowla.

Władze miasta, które będą prowadzone po odbudowie tynków i po usunięciu dzisiejszych lokatorów (oczywiście trzeba im przydzielić mieszkania zastępcze), pozwolą na dokładniejsze ustalenie okresu, z którego pochodzi budowla.

Władze miasta, które będą prowadzone po odbudowie tynków i po usunięciu dzisiejszych lokatorów (oczywiście trzeba im przydzielić mieszkania zastępcze), pozwolą na dokładniejsze ustalenie okresu, z którego pochodzi budowla.

Władze miasta, które będą prowadzone po odbudowie tynków i po usunięciu dzisiejszych lokatorów (oczywiście trzeba im przydzielić mieszkania zastępcze), pozwolą na dokładniejsze ustalenie okresu, z którego pochodzi budowla.

Władze miasta, które będą prowadzone po odbudowie tynków i po usunięciu dzisiejszych lokatorów (oczywiście trzeba im przydzielić mieszkania zastępcze), pozwolą na dokładniejsze ustalenie okresu, z którego pochodzi budowla.

Władze miasta, które będą prowadzone po odbudowie tynków i po usunięciu dzisiejszych lokatorów (oczywiście trzeba im przydzielić mieszkania zastępcze), pozwolą na dokładniejsze ustalenie okresu, z którego pochodzi budowla.

CO? GDZIE? KIEDY?

Styczeń 26 Sobota	Kino: Wolność: „Wędrowni czarodzieje” — godz. 16, 18, 20. Uciecha — nieczynne Apolla: „Hamlet” — godz. 15, 18, 20, 25. Satuka: „Wesołe kumoszki z Windsoru” — godz. 11, 15, 18, 20, 25. Wanda: „Gosiołek Maty” — godz. 15, 18, 20, 25. Młoda Gwardia — „Pogromca Atamana” — godz. 15, 30, 17, 30, 19, 30. Warszawa: „Chłaski cyrk” — godz. 16, 18, 20. Chemik: „Daleko od Moskwy” — godz. 19. Dworcowa: „Teatr zwierząt” — od 16 do 4 rano. Nowa Huta: „Pojedynki” — godz. 16, 18, 20.	Pogotowie Ratunkowe Wydziału Zdrowia Woj. Rady Narodowej w Krakowie, ul. Siemiradzkiego 1. — Telefony 222-22 i 211-12 udziela: A) przez całą dobę pomocy: 1. we wszystkich nagłych wypadkach i nagłych chorobach; 2. w przypadkach położniczych; B) w zachorowaniach dziecięcych (w godz. od 20 do 8). Ambulatorium Pogotowia czynne jest całą dobę. Apłekt: Rynek Gl. 22. M. I. — Kolańska 4, Mogińska 16, Zwierzyniecka 7, Kazimierza W. 73, Bohaterów Stalingradu 77.
---------------------------------------	---	---

Teatry:

J. Słowackiego — „Talent i wielbienie” — godz. 19.
Stary Teatr — (duża sala) „Mirandolina” — godz. 19. (mała sala) — „Ciotunia” — godz. 19.15.
Rapsodyczny — „Akordy w Elzynie” — godz. 19.15.
Młodego Widza — „Warszawski wodevil” — godz. 19.
Groteska — „Baśń o pięciu braciach” — godz. 15 i 17.
Teatr Kolejarski — „Krakowiacz i górale” — godz. 19.

Wypada wyrazić tylko zdanie, chociaż do dnia dzisiejszego Urząd Konserwatorski nie zainteresował się tym zabytkiem, a tylko przypadkowo zawdzięczać należy jego odkrycie, i to do tego w chwili, kiedy grozi mu katastrofa. W tych warunkach powołanie miejskiego konserwatora, którego służba domaga się Miejska Rada Narodowa wydaje się nieodzowne i pilne.

M. Statter

Uwaga, Grzegórzki!

W dniu 26 stycznia 1952 r. o godzinie 16.30 w sali Komitetu Miejskiego PZPR Rynek Główny 25 — odbędzie się odprawa sekretarzy podstawowych organizacji partyjnych wszystkich branż.

Uwaga, Krowodrza!

Zebrań podstawowej organizacji partyjnej terenowej przy KD PZPR Krowodrza odbędzie się w dniu 29 stycznia 1952 roku o godzinie 18.00 w sali KD przy ul. Juliusza Lea 18.

Komunikat Ligi Kobiet

Zarząd Ligi Kobiet Dzielnicy Grzegorzki zawiadamia, że odprawa delegatów, które zostały wybrane na Konferencję dzielnicową Ligi Kobiet odbędzie się dnia 28 stycznia 1952 roku, o godz. 16.30 w Komitecie Dzielnicowym PZPR Grzegorzki ul. Dietla 90.

Ważne dla najmłodszych czytelników

W niedzielę dnia 27 stycznia br. o godz. 12 w sali odczytowej w WDKZZ odbędzie się poranek dla dzieci w wykonaniu gromadki świetlicowej „Wesoły walec”.

Studenci III i IV roku

winni zgłosić się we właściwych dziekanatach

Studenci III roku studiów I stopnia, oraz studenci IV roku i lat wyższych studiów dawnych w Uniwersytecie Jagiellońskim winni się natychmiast zgłosić w dziekanatach właściwych Wydziałów w sprawie swych studiów (odbiór ankiet do wypełnienia).

Z Krakowskiej Filharmonii

Bogdan Wodiczko, stały dyrygent i kierownik artystyczny Krakowskiej Filharmonii, bardzo starannie przygotował program koncertów bieżącego tygodnia. Dyrygowanie Wodiczki, dokładne, pełne temperamentu, znajdowało wyraz w odważnym w orkiestrze, która zaskarżyła tym razem na ołtarzy publiczności.

W programie znalazły się dzieła kompozytorów z końca XIX w. (Franck) i XX w. (Respighi, de Falla, Ravel) a więc kompozycje „nowoczesne”. Zostały one jednak tak dobrane, że koncert nie był nudny, do końca był krótkim pięknym, wspaniałym koncertem orkiestry symfonicznej, to przede wszystkim po pie barwnie instrumentacji; nie może być ona naturalnie celem „samym w sobie”, ale stać musi n służbie wyrazu muzycznego. Dobrym tego przykładem są wykonania na koncercie utwory de Falla i Ravela. Barwna instrumentacja (której drogi rozwoju wskazywał jako pierwszy świetny kompo-

zyltor rosyjski Rimski-Korsakow) daje w zespoleniu z innymi elementami muzycznymi (rytm, melo-

mentem, który powiększa przed-
rzystość i ułatwia słuchanie — jest
rytm taneczny; występuje on wyra-
źnie i w „La valse” Ravela i w
„El amor brujo” de Falla, a nawet
w suicie Respighiego „Plakii”.
Solo mezo-sopranowe w suicie
„El amor” wykonała z dużym
formalnym Maria Zaleska.
Niestety głos jej niekiedy niżał
zwłaszcza na początku utworu
„przekrzyty” brzmieniem orke-
stry, która wraz z dyrygentem za-
pomniła o małych możliwościach
dynamicznych głosu ludzkiego w
nikkich, rejestrach.
Utworem o odmiennym charak-
terze były „Wariacje symfoniczne”
Cezara Francka. W historii
muzyki utwor ten zajmuje ważne
miejsce przez swoje nowatorstwo
formalne; jest on równocześnie
dowodem, że i w suchej, spekulat-
tywnej formie wariacji można po-
nieścisłe obrazy ludzkie uczucio-
wy. Henryk Szostak grał tak,
jak zawsze — tj. świetnie.
Mała uwaga pod adresem soli-
stów i dyrektora PFK: Skończył
zabawa w „zagadki muzyczne”
Siuchaż na koncercie to nie stud-
ent konserwatorium na egzami-
nie ze stylów muzycznych, chce
on wiedzieć czego słucha, i dlatego
należy zapowiadać utwory wyko-
nywane na bis.

Henryk Szostak
Fot. Rosner

Domek u podnóża Tatr

Tutaj, w Galicji odbyły się pod kierownictwem Lenina dwie narady członków KCSPPR z działkami partyjnymi: jedna — w Krakowie pod koniec 1912 r., druga — jesienią 1913 r. w Poroninie. Na naradach tych podjęto uchwały, dotyczące najważniejszych zagadnień ruchu rewolucyjnego.

Józef Wisarionowicz Stalin — wielki przyjaciel, uczeń oraz towarzyszy pracy i walki Lenina — dwukrotnie spotykał się w tym okresie w Krakowie z Włodzimierzem Ilijczem: w listopadzie i pod koniec grudnia 1913 roku.

Muzeum Lenina w Poroninie otwarte zostało na prośbę mas pracujących ludowo-demokratycznej Polski w listopadzie 1947 roku. Z ogromnym pietyzmem zebrano tutaj wszystkie, co związane jest z życiem i działalnością Włodzimierza Ilijczy pod jego pobytu w Poroninie. Tysiące ludzi przyjeżdżają tutaj, aby zobaczyć państw kapitalistycznych przyjeżdża tutaj, aby zobaczyć Muzeum.

Domek, w którym znajduje się Muzeum, został przebudowany. Zrekonstruowano go w tej postaci, w jakiej znajdował się podczas pobytu Włodzimierza Ilijczy i Nadzieiży Konstantynowny.

W osmiu niewielkich pokojach znajdują się drewniane meble góralskie. Dekoracja pokoi jest niezwykle prosta. Znaczna ilość fotografii i materiałów opowiada o życiu i działalności rewolucyjnej Włodzimierza Ilijczy.

Znajdujemy tutaj fotografie, obrazujące dziecięce lata i młodość Lenina, początki jego rewolucyjnej walki, dokumenty, świadczące o wielkiej przyjaźni Lenina ze Stalinem, o ich wspólnej walce o zwycięstwo Rewolucji Proletariackiej, o utworzenie partii bolszewickiej i Państwa Radzieckiego.

Chciami wyrazić nadzieję, że znajdujemy się w Moskwie w Muzeum Lenina. Jednakże szmer niezmarających strumieni w pobliżu domu i widok gór za oknami przynajmniej nas do rzeczywistości.

Uwagę zwraca fotografia na karcie meldunkowej, z której wynika, że Lenin zameldowany był w Krakowie w dzielnicy Zwierzynieckiej. Obok widnieje fotografia domu, w którym mieszkali z początku Włodzimierza Ilijczy i Nadzieiży Konstantynowny z matką.

Obok — fotografia domu przy ul. Lubomirskiej, gdzie Ułjanowowie przeprowadzili się z początkiem jesieni 1912 r. Tutaj po upływie kilku miesięcy odbyła się pod przewodnictwem Lenina narada KC SPPR z działkami partyjnymi, przy kierownictwem udziału J. W. Stalina.

Wielkie zainteresowanie wywołuje reprodukcja obrazu, na którym przedstawieni są Lenin i Stalin wśród delegatów krakowskiej narady KC, znana fotografia Lenina w słomkowym kapeluszu z ciwągą góralską w ręce, odnaleziona niedawno gazeta polska „Naprzód” z 16 kwietnia 1912 roku, w której znajduje się zawiadomienie o tym, że Lenin wygłosił referat „Rosja współczesna a ruch robotniczy”. Referat ten, wygłoszony został w domu przy ul. Szew-

skiej 13, gdzie znajdował się w tych latach Uniwersytet Ludowy.

Zarówno z Krakowa jak i Poronina W. I. Lenin kierował codziennie „Prawdą”, kierował wraz z towarzyszem Stalinem rewolucyjną pracą partii bolszewickiej wśród mas.

Rząd austriacki bez przerwy śledził działalność rewolucyjną Ilijczy. 3 sierpnia 1914 roku Lenin został aresztowany. Zamknięto go w więzieniu w niewielkim miasteczku Nowy Targ, znajdującym się w odległości 18 km od Poronina.

Zwiedzając Muzeum oglądając reprodukcję obrazu, przedstawiającego spotkanie Ilijczy z Krupską w pokoju sąsiadującym z Nowym Targu, fotografii pojedynczej celi, w której uwięziony był Lenin.

Wobec jawnej niedorzeczności denuncjacji policja austriacka zmuszona była wypuścić Lenina na wolność. Wkrótce po tym Włodzimierz Ilijcz i Nadzieiża Konstantynowna wyjechała z Poronina do Krakowa, a stamtąd do Szwajcarii.

W Muzeum Lenina w Poroninie znajdują się wiele interesujących materiałów o rewolucyjnej działalności Józefa Wisarionowicza Stalina. W dziale tym widnieje napis w języku polskim: Sztandar Lenina, sztandar partii wzniesł wysoko i ponosił dalej Stalin — genialny uczeń Lenina, najlepszy syn partii bolszewickiej, godny spadkobierca i wielki kontynuator dzieła Lenina.

Towarzysz Stalin, realizując wskazania Lenina, doprowadził Związek Radziecki do zwycięstwa socjalizmu i obecnie prowadzi go do komunizmu.

Cyfrą dobitnie mówią o uspaniałych osiągnięciach kraju radzieckiego.

W Muzeum znajduje się osobny dział: „Stalin — wielki przyjaciel Polski”. Znajduje się tutaj wiele z piętnastem dobranych eksponatów.

Oglądając je przekonyujemy się, jak głębokie są uczucia wdzięczności narodu polskiego dla wielkiego Stalina za wyzwolenie Polski spod jarzma najeźdźców niemiecko-faszystowskich. Lud polski przyjaźnił się z imieniem wielkiego Stalina z budowaniem wolnej, silnej i niezawisłej Polski. Naród żywi głęboką miłość do Towarzysza Stalina za braterską, bezinteresowną pomoc, którą okazuje Związek Radziecki Polsce Ludowej.

Leninowskim Muzeum w Poroninie szczerzy się cały naród polski. Muzeum zyskało sobie ogromną popularność wśród ludu pracującego całego kraju.

W Muzeum znajduje się książka, której stronicę czyta się z wielkim wzruszeniem. W książce tej zapisane są uczucia i myśli zwiedzających Muzeum — górników, chłopów, młodzieży i żołnierzy, muzyków i rybaków, delegatów mas pracujących krajów demokracji ludowej oraz państw kapitalistycznych.

„Każdy Polak powinien czcić głęboko pamięć wielkiego Lenina, który dokonał ogromnego kroku na przód w historii ludzkości” — pisze student Uniwersytetu Warszawskiego.

„Niechaj Dom ten i pamięć woźdza proletariatu — zapisaną w książce grupą zwiedzających — przysłuży się sprawie rozwoju i utrwalenia idei socjalizmu na polskiej ziemi oraz wśród narodu polskiego”.

Są to dążenia i myśli prostych ludzi polski. Budują nowe, szczęśliwe życie, walcząc o socjalizm kierują oni swe spojrzenia na domek u podnóża Tatr. Z ogromną wdzięcznością wzywają „oni wielkiego imiona Lenina i Stalina.

Obiektu, który powiększa przed-
rzystość i ułatwia słuchanie — jest
rytm taneczny; występuje on wyra-
źnie i w „La valse” Ravela i w
„El amor brujo” de Falla, a nawet
w suicie Respighiego „Plakii”.
Solo mezo-sopranowe w suicie
„El amor” wykonała z dużym
formalnym Maria Zaleska.
Niestety głos jej niekiedy niżał
zwłaszcza na początku utworu
„przekrzyty” brzmieniem orke-
stry, która wraz z dyrygentem za-
pomniła o małych możliwościach
dynamicznych głosu ludzkiego w
nikkich, rejestrach.
Utworem o odmiennym charak-
terze były „Wariacje symfoniczne”
Cezara Francka. W historii
muzyki utwor ten zajmuje ważne
miejsce przez swoje nowatorstwo
formalne; jest on równocześnie
dowodem, że i w suchej, spekulat-
tywnej formie wariacji można po-
nieścisłe obrazy ludzkie uczucio-
wy. Henryk Szostak grał tak,
jak zawsze — tj. świetnie.
Mała uwaga pod adresem soli-
stów i dyrektora PFK: Skończył
zabawa w „zagadki muzyczne”
Siuchaż na koncercie to nie stud-
ent konserwatorium na egzami-
nie ze stylów muzycznych, chce
on wiedzieć czego słucha, i dlatego
należy zapowiadać utwory wyko-
nywane na bis.

Henryk Szostak
Fot. Rosner

Tutaj, w Galicji odbyły się pod kierownictwem Lenina dwie narady członków KCSPPR z działkami partyjnymi: jedna — w Krakowie pod koniec 1912 r., druga — jesienią 1913 r. w Poroninie. Na naradach tych podjęto uchwały, dotyczące najważniejszych zagadnień ruchu rewolucyjnego.

Józef Wisarionowicz Stalin — wielki przyjaciel, uczeń oraz towarzyszy pracy i walki Lenina — dwukrotnie spotykał się w tym okresie w Krakowie z Włodzimierzem Ilijczem: w listopadzie i pod koniec grudnia 1913 roku.

Muzeum Lenina w Poroninie otwarte zostało na prośbę mas pracujących ludowo-demokratycznej Polski w listopadzie 1947 roku. Z ogromnym pietyzmem zebrano tutaj wszystkie, co związane jest z życiem i działalnością Włodzimierza Ilijczy pod jego pobytu w Poroninie. Tysiące ludzi przyjeżdżają tutaj, aby zobaczyć państw kapitalistycznych przyjeżdża tutaj, aby zobaczyć Muzeum.

Domek, w którym znajduje się Muzeum, został przebudowany. Zrekonstruowano go w tej postaci, w jakiej znajdował się podczas pobytu Włodzimierza Ilijczy i Nadzieiży Konstantynowny.

W osmiu niewielkich pokojach znajdują się drewniane meble góralskie. Dekoracja pokoi jest niezwykle prosta. Znaczna ilość fotografii i materiałów opowiada o życiu i działalności rewolucyjnej Włodzimierza Ilijczy.

Znajdujemy tutaj fotografie, obrazujące dziecięce lata i młodość Lenina, początki jego rewolucyjnej walki, dokumenty, świadczące o wielkiej przyjaźni Lenina ze Stalinem, o ich wspólnej walce o zwycięstwo Rewolucji Proletariackiej, o utworzenie partii bolszewickiej i Państwa Radzieckiego.

Chciami wyrazić nadzieję, że znajdujemy się w Moskwie w Muzeum Lenina. Jednakże szmer niezmarających strumieni w pobliżu domu i widok gór za oknami przynajmniej nas do rzeczywistości.

Uwagę zwraca fotografia na karcie meldunkowej, z której wynika, że Lenin zameldowany był w Krakowie w dzielnicy Zwierzynieckiej. Obok widnieje fotografia domu, w którym mieszkali z początku Włodzimierza Ilijczy i Nadzieiży Konstantynowny z matką.

Obok — fotografia domu przy ul. Lubomirskiej, gdzie Ułjanowowie przeprowadzili się z początkiem jesieni 1912 r. Tutaj po upływie kilku miesięcy odbyła się pod przewodnictwem Lenina narada KC SPPR z działkami partyjnymi, przy kierownictwem udziału J. W. Stalina.

Wielkie zainteresowanie wywołuje reprodukcja obrazu, na którym przedstawieni są Lenin i Stalin wśród delegatów krakowskiej narady KC, znana fotografia Lenina w słomkowym kapeluszu z ciwągą góralską w ręce, odnaleziona niedawno gazeta polska „Naprzód” z 16 kwietnia 1912 roku, w której znajduje się zawiadomienie o tym, że Lenin wygłosił referat „Rosja współczesna a ruch robotniczy”. Referat ten, wygłoszony został w domu przy ul. Szew-

skiej 13, gdzie znajdował się w tych latach Uniwersytet Ludowy.

Zarówno z Krakowa jak i Poronina W. I. Lenin kierował codziennie „Prawdą”, kierował wraz z towarzyszem Stalinem rewolucyjną pracą partii bolszewickiej wśród mas.

Rząd austriacki bez przerwy śledził działalność rewolucyjną Ilijczy. 3 sierpnia 1914 roku Lenin został aresztowany. Zamknięto go w więzieniu w niewielkim miasteczku Nowy Targ, znajdującym się w odległości 18 km od Poronina.

Zwiedzając Muzeum oglądając reprodukcję obrazu, przedstawiającego spotkanie Ilijczy z Krupską w pokoju sąsiadującym z Nowym Targu, fotografii pojedynczej celi, w której uwięziony był Lenin.

Wobec jawnej niedorzeczności denuncjacji policja austriacka zmuszona była wypuścić Lenina na wolność. Wkrótce po tym Włodzimierz Ilijcz i Nadzieiża Konstantynowna wyjechała z Poronina do Krakowa, a stamtąd do Szwajcarii.

W Muzeum Lenina w Poroninie znajdują się wiele interesujących materiałów o rewolucyjnej działalności Józefa Wisarionowicza Stalina. W dziale tym widnieje napis w języku polskim: Sztandar Lenina, sztandar partii wzniesł wysoko i ponosił dalej Stalin — genialny uczeń Lenina, najlepszy syn partii bolszewickiej, godny spadkobierca i wielki kontynuator dzieła Lenina.

Towarzysz Stalin, realizując wskazania Lenina, doprowadził Związek Radziecki do zwycięstwa socjalizmu i obecnie prowadzi go do komunizmu.

Cyfrą dobitnie mówią o uspaniałych osiągnięciach kraju radzieckiego.

W Muzeum znajduje się osobny dział: „Stalin — wielki przyjaciel Polski”. Znajduje się tutaj wiele z piętnastem dobranych eksponatów.

Oglądając je przekonyujemy się, jak głębokie są uczucia wdzięczności narodu polskiego dla wielkiego Stalina za wyzwolenie Polski spod jarzma najeźdźców niemiecko-faszystowskich. Lud polski przyjaźnił się z imieniem wielkiego Stalina z budowaniem wolnej, silnej i niezawisłej Polski. Naród żywi głęboką miłość do Towarzysza Stalina za braterską, bezinteresowną pomoc, którą okazuje Związek Radziecki Polsce Ludowej.

Leninowskim Muzeum w Poroninie szczerzy się cały naród polski. Muzeum zyskało sobie ogromną popularność wśród ludu pracującego całego kraju.

W Muzeum znajduje się książka, której stronicę czyta się z wielkim wzruszeniem. W książce tej zapisane są uczucia i myśli zwiedzających Muzeum — górników, chłopów, młodzieży i żołnierzy, muzyków i rybaków, delegatów mas pracujących krajów demokracji ludowej oraz państw kapitalistycznych.

„Każdy Polak powinien czcić głęboko pamięć wielkiego Lenina, który dokonał ogromnego kroku na przód w historii ludzkości” — pisze student Uniwersytetu Warszawskiego.

„Niechaj Dom ten i pamięć woźdza proletariatu — zapisaną w książce grupą zwiedzających — przysłuży się sprawie rozwoju i utrwalenia idei socjalizmu na polskiej ziemi oraz wśród narodu polskiego”.

Są to dążenia i myśli prostych ludzi polski. Budują nowe, szczęśliwe życie, walcząc o socjalizm kierują oni swe spojrzenia na domek u podnóża Tatr. Z ogromną wdzięcznością wzywają „oni wielkiego imiona Lenina i Stalina.

Obiektu, który powiększa przed-
rzystość i ułatwia słuchanie — jest
rytm taneczny; występuje on wyra-
źnie i w „La valse” Ravela i w
„El amor brujo” de Falla, a nawet
w suicie Respighiego „Plakii”.
Solo mezo-sopranowe w suicie
„El amor” wykonała z dużym
formalnym Maria Zaleska.
Niestety głos jej niekiedy niżał
zwłaszcza na początku utworu
„przekrzyty” brzmieniem orke-
stry, która wraz z dyrygentem za-
pomniła o małych możliwościach
dynamicznych głosu ludzkiego w
nikkich, rejestrach.
Utworem o odmiennym charak-
terze były „Wariacje symfoniczne”
Cezara Francka. W historii
muzyki utwor ten zajmuje ważne
miejsce przez swoje nowatorstwo
formalne; jest on równocześnie
dowodem, że i w suchej, spekulat-
tywnej formie wariacji można po-
nieścisłe obrazy ludzkie uczucio-
wy. Henryk Szostak grał tak,
jak zawsze — tj. świetnie.
Mała uwaga pod adresem soli-
stów i dyrektora PFK: Skończył
zabawa w „zagadki muzyczne”
Siuchaż na koncercie to nie stud-
ent konserwatorium na egzami-
nie ze stylów muzycznych, chce
on wiedzieć czego słucha, i dlatego
należy zapowiadać utwory wyko-
nywane na bis.

Henryk Szostak
Fot. Rosner

Tutaj, w Galicji odbyły się pod kierownictwem Lenina dwie narady członków KCSPPR z działkami partyjnymi: jedna — w Krakowie pod koniec 1912 r., druga — jesienią 1913 r. w Poroninie. Na naradach tych podjęto uchwały, dotyczące najważniejszych zagadnień ruchu rewolucyjnego.

Józef Wisarionowicz Stalin — wielki przyjaciel, uczeń oraz towarzyszy pracy i walki Lenina